

Čís. 13507.

Rekursní soud musí přihlížeti z úřadu k tomu, že dražební vyhláška nebyla doručena knihovnímu věřiteli, ač tento věřitel usnesení o udělení příklepu nenapadl ve lhůtě čtrnáctidenní po rozumu poslední věty prvního odstavce § 187 ex. ř., nabyli-li rekursní soud o této vadě vědomosti opravným prostředkem podle zákona přípustným.

(Rozh. ze dne 4. května 1934, R II 175/34.)

Rekursní soud vyhověl rekursu povinné proti usnesení exekučního soudu, jímž byl udělen příklep k vydražené nemovitosti, zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by v exekučním řízení pokračoval. Důvody: Právem uplatňuje rekurentka, že vyhláška nebyla doručena knihovní věřitelce Selmě B-ové. Podle § 171 odstavec první ex. ř. má vyhotovení dražební vyhlášky býti doručeno dlužníku, vymáhajícímu věřiteli a všem osobám, pro které podle výkazů soudu po ruce jsoucích zřízena jsou věcná práva a břemena na nemovitosti nebo na právech na této nemovitosti váznoucích nebo vložena jsou práva předkupní. Jak z výpisu z pozemkové knihy vysvítá, bylo dne 30. června 1933 vloženo právo zástavní pro vykonatelnou pohledávku 12.400 Kč s přísl. ve prospěch společenstva R. a dne 21. srpna 1933 právo zástavní pro pohledávku 17.000 Kč ve prospěch Selmy B-ové, aniž tyto knihovní věřitelé byli zpraveni o dražebním roku doručením dražební vyhlášky. Podle § 184 třetí odstavec ex. ř. může odpor proti příklepu býti opřen o to, že nebyly zpraveny všechny osoby, které o dražebním stání zpraveny býti měly. Ježto k vadám, pro které je odepříti příklep podle § 184 čís. 2, 3, 4, 6 a 7 ex. ř., má podle § 186 ex. ř. z úřadu přihlížeti i rekursní soud, bylo příklep odepříti, napadené usnesení zrušiti a prvému soudu uložiti jak se stalo.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Pro věc jest jen rozhodná okolnost, zda rekursní soud směl přihlížeti při vyřizování rekursu povinné k tomu, že dražební vyhláška nebyla doručena knihovním věřitelům: společenstvu K. a Selmě B-ové, pro něž bylo právo zástavní vloženo před vydáním dražební vyhlášky a knihovní poznámkou dražebního roku (§ 170 čís. 4, 173 ex. ř.), ač tyto věřitelé usnesení o udělení příklepu ze dne 1. prosince 1933 nenapadli ve lhůtě čtrnáctidenní po rozumu poslední věty prvního odstavce § 187 ex. ř. Rekursní soud právem přihlédl k této okolnosti, poněvadž jde o vadu, pro kterou jest odepříti příklep (§ 184 čís. 3 ex. ř.) a jest k ní i z úřadu přihlížeti (§ 186 ex. ř.), jestliže o ní nabyli rekursní soud vědomosti opravným prostředkem podle zákona přípustným (srv. rozhodnutí čís. 11.673 sb. n. s.). Rekurs byl tu přípustný, neboť z povšechného znění odporu opatrovníka proti příklepu, zejména ze slov, »zda při doručení dražební vyhlášky nebylo nějaké nedopatření«, lze usuzovati, že odpor byl vznesen též z důvodu § 184 čís. 3 ex. ř., že totiž nebyly o dražebním roku zpraveny všechny osoby, které o něm měly býti zpraveny; odpor ten pak byl vznesen bezvýsledně.